

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Sžk/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200096
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hatalová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4019200096.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD. LL.M. (sudca spravodajca) a JUDr. Mariána Fečíka v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): K. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. V. XX, X., právne zastúpený: JUDr. Pavol Gráčík, advokát, so sídlom Farská 40, Nitra, IČO: 51 721 554, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie, so sídlom Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti: 1/ Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o., so sídlom Horné lúky 4540/1, Nitra, IČO: 48 302 392, právne zastúpený: CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., so sídlom Na Poříčí 1079/3a, Praha 1, za ktorú koná CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., organizačná zložka, so sídlom Staromestská 3, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 034 166, 2/ Združenie domových samospráv, o.z., so sídlom Rovniankova 1667/14, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 31 820 174, 3/ Nitra Invest, s.r.o., sídlo Mostná 29, Nitra, IČO: 36 561 690, 4/ DESIGN ENGINEERING, a. s., so sídlom Palisády 33, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 609 633, 5/ K. C. B., nar. XX.XX.XXXX, F. XX, L., 6/ A. E. H., nar. XX.XX.XXXX, J. G. X, X., 7/ J. Y., nar. XX.XX.XXXX, U. X, X., 8/ J. M., nar. XX.XX.XXXX, J. G. XX, X., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: OU-NR-OOP3-2018/041639 zo dňa 28.11.2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/16/2019-270 zo dňa 1.10.2020, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.
Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Dňa 01.06.2018 bola na Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie (ďalej aj „prvostupňový orgán“) doručená žiadosť stavebníka Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. o vydanie kolaudačného rozhodnutia pre vodné stavby obsiahnuté v objektoch SO 741.1 Vodovodný rozvod - 2. časť kolaudácie, SO 742.1 Rozvod požiarnej vody - 2. časť kolaudácie, SO 752.1 Dažďová kanalizácia - 2. časť kolaudácie, SO 760.1 Splašková kanalizácia - 1. časť kolaudácie, SO 762 Čerpacia stanica splaškovej kanalizácie 2 - 1. časť kolaudácie, SO 763 Čerpacia stanica splaškovej kanalizácie 3 - 1. časť kolaudácie, SO 751 Retenčné nádrže - 2. časť kolaudácie, SO 751.4 Retenčná nádrž + vsakovací objekt, SO 751.5 Retenčná nádrž + vsakovací objekt, SO 751.6 Retenčná nádrž + vsakovací objekt, SO 751.7 Retenčná nádrž + vsakovací objekt, 751.8 Retenčná nádrž + vsakovací objekt, 751.9 Retenčná nádrž + vsakovací objekt a SO 751.10 Retenčná nádrž + vsakovací objekt vybudované v rámci stavby „Automotive Nitra project“ na tam uvedených parcelách v k. ú. G., Z..

2. Prvostupňový orgán rozhodnutím č. OU-NR-OSZP3-2018/026032-12/F-47 zo dňa 31.08.2018 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) povolil stavebníkovi - spoločnosti Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o. v zastúpení splnomocnenej spoločnosti PROMT, s.r.o. podľa § 26 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách v spojení s § 82 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej aj „stavebný zákon“) uvedenie vodných stavieb do trvalého užívania.

3. Dňa 09.10.2018 bolo v zákonom stanovenej lehote prvostupňovému orgánu doručené odvolanie účastníka konania K. voči prvostupňovému rozhodnutiu. K. žiadal, aby odvolací správny orgán prvostupňové rozhodnutie zrušil, pretože postupom stavebného úradu bolo porušené množstvo zákonných noriem.

4. O podanom odvolaní rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OOP3-2018/041639 zo dňa 28.11.2018 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

5. V napadnutom rozhodnutí žalovaný uviedol:

- správny orgán bol viazaný právoplatnými rozhodnutiami orgánov vydaných v predmetnom konaní, a preto nevidel dôvod na prerušenie konania s poukazom na nenaplnenie podmienok vyplývajúcich z § 29 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok),
- uznesením vlády SR č. 401 zo dňa 08.07.2015 bol schválený návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby s názvom Vybudovanie strategického parku, ktoré bolo doplnené uznesením vlády SR zo dňa 21.07.2015, a z tohto dôvodu sa na predmetnú stavbu nevyžaduje územné rozhodnutie,
- územný plán mesta Nitra, resp. funkčné využitie pozemkov vo vzťahu k strategickému parku je otázka, ktorá bola doriešená v rámci schvaľovania územnoplánovacej dokumentácie a vydaných stavebných povolení,
- kolaudačné konanie predmetných vodných stavieb túto otázku nemá dôvod riešiť, nakoľko kolaudačné rozhodnutie vychádza z právoplatného stavebného povolenia,
- dopravné napojenia a ani ďalšie skutočnosti, ktoré žalobca namieta, sa v tomto kolaudačnom konaní neriešili, neboli predmetom stavebného povolenia ani projektovej dokumentácie týkajúcej sa stavieb a nesúvisia s kolaudáciou stavby,
- zo strany správneho orgánu nedošlo k porušeniu hmotnoprávných a procesnoprávných predpisov, naopak tento konal v súlade s nimi, a preto nebol dôvod odvolaniu vyhovieť.

II.

Konanie na krajskom súde

6. Včas podanou žalobou na Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“) sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového rozhodnutia, ich zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň žiadal priznať úplnú náhradu trov konania.

7. Krajský súd napadnutým rozsudkom sp. zn. 26S/16/2019 zo dňa 01.10.2020 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

8. Krajský súd v napadnutom rozsudku poukázal na skutočnosť, že námietky žalobcu uvedené v žalobe zo dňa 26.02.2019 sú v prevažnej časti identické s námietkami, ktoré uviedol v žalobe zo dňa 18.11.2016, s ktorými sa ten istý krajský súd vysporiadal v rozsudku č. k. 11S/258/2016-552 zo dňa 09.09.2020, žalobcovi je teda známy právny postoj správneho súdu k jeho námietkam. Krajský súd využijúc ust. § 140 SSP preto pri svojom právnom odôvodnení tohto rozsudku poukázal na relevantné časti odôvodnenia rozsudku krajského súdu sp. zn. 11S/258/2016 zo dňa 09.09.2020, s ktorého právnymi a skutkovými odôvodneniami aplikovateľnými na prejednávanú vec sa plne stotožnil.

9. K časti argumentácie žalobcu, ktorá v konaní vedenom pod sp. zn. 11S/258/2016 vznášaná nebola, krajský súd uviedol, že žalobca v podanej žalobe poukazuje na veľké množstvo ustanovení Ústavy SR, ďalších v žalobe citovaných zákonov, Aarhuského dohovoru a pod, pričom vo svojej žalobe až na

výnimky nekonkretizuje, akým spôsobom a postupom správny orgán v žalobe citované ustanovenia porušil, preto nie je možné k tejto časti žaloby zaujať žiadny postoj.

10. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že žalobca bol účastníkom kolaudačného konania, v rámci ktorého vzniesol námietky, s ktorými sa správny orgán v napadnutom rozhodnutí vysporiadal. Správny orgán tak rešpektoval zmysel a cieľ Aarhuského dohovoru, keď postupoval v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania a dal im možnosť, aby mohli svoje práva a záujmy obhajovať, vyjadrovať sa k predmetu konania a uplatňovať svoje nároky.

11. K námietke žalobcu, že v kolaudačnom rozhodnutí nie je zmienený objekt SO 753.1, ktorý prechádza parcelou č. 3064 v k. ú. Lužianky, ktorej je žalobca vlastníkom, krajský súd uviedol, rovnako ako žalovaný, že táto námietka je irelevantná. Predmetom kolaudačného konania objekt SO 753.1 nebol, a tak nie je dôvod sa touto námietkou zaoberať. Za relevantné nepovažoval krajský súd ani námietky žalobcu ohľadne dopravného napojenia navrhovanej činnosti na verejné komunikácie, pretože dopravné napojenie taktiež nebolo predmetom kolaudačného konania, nebolo predmetom stavebného povolenia ani projektovej dokumentácie a nesúvisí s kolaudáciou stavby.

12. Krajský súd, vzhľadom na dôvody podanej žaloby, keď žalobca napáda postup správnych orgánov aj v konaniach, ktoré s predmetným kolaudačným konaním a rozhodnutím nesúvisia, a ktoré mu predchádzali, uviedol, že nie je možné, aby súd v tomto konaní posudzoval zákonnosť rozhodnutí vydaných v zisťovacom konaní a v stavebnom konaní, ktoré boli pre rozhodnutie vydané v kolaudačnom konaní k predmetným stavbám záväzné.

13. K dôvodu, prečo zamietol návrh na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 11S/3/2017, predmetom ktorého je rozhodnutie v stavebnom konaní k stavbám, ktoré sú predmetom kolaudačného konania, krajský súd uviedol, že postup podľa § 100 ods. 2 SSP by nebol v záujme hospodárnosti a efektívneho postupu správneho súdu aj v iných konaniach (v ktorých navyše súd odklad vykonateľnosti vo veľkej časti nepovoľoval). Poukázal aj na veľké množstvo žalôb (cca 150), ktoré žalobca podal vo veciach súvisiacich s realizáciou výstavby „strategického parku“, ktorými napáda množstvo rozhodnutí správnych orgánov v zisťovacom, stavebnom, kolaudačnom a inom konaní, pričom niektoré môžu na seba aj skutočne nadväzovať.

14. V závere krajský súd konštatoval, že na základe žalobných bodov uvedených v žalobe nie je možné preskúmať iné rozhodnutia vydané v procese prípravy a realizácie výstavby strategického parku, resp. poukazovať na prípadné pochybenia alebo nedostatky v iných správnych konaniach, ktoré predchádzali kolaudačnému konaniu.

III.

Konanie na kasačnom súde

15. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, t. j. že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Sťažovateľ poukazoval na nezákonnosť celého procesu vydávania stavebného povolenia z dôvodu nenaplnenia podmienok § 32 ods. 2 stavebného zákona. Podľa sťažovateľa je aplikácia § 32 ods. 2 stavebného zákona možná len v prípade povoľovania stavieb tvoriacich významnú investíciu v podobe výstavby strategického parku podľa § 1 ods. 3 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov, ale nie v prípade povoľovania stavieb tvoriacich jednotlivé ďalšie významné investície v strategickom parku na základe osobitných osvedčení. Osvedčenie na vybudovanie významnej investície pre Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o. bolo vydané podľa § 1 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z. z. ako osvedčenie pre významnú investíciu realizovanú v rámci strategického parku, zatiaľ čo spoločnosti MH Invest, s.r.o. bolo vydané osvedčenie o významnej investícii v podobe vybudovania strategického parku a prípravy územia podľa § 1 ods. 3 písm. b) zákona č. 175/1999 Z. z. (významnou investíciou je aj stavba, ktorej výstavbu bude zabezpečovať podnik so 100 % majetkovou účasťou štátu, ak uskutočnenie tejto stavby je nevyhnutné na zabezpečenie prípravy územia na realizáciu strategického parku a vláda o nej rozhodla, že jej

uskutočnenie je vo verejnom záujme). Stavebnému konaniu tak malo a muselo predchádzať územné konanie, ktoré však neprebehlo.

17. Sťažovateľ tiež poukázal na skutočnosť, že strategický park v Nitre definovaný osvedčením vydaným pre MH Invest, s.r.o., nie je obsiahnutý v územnom pláne mesta Nitry, čím nie je naplnená hypotéza právnej normy § 32 ods. 2 stavebného zákona „...ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny“.

18. Sťažovateľ ďalej namietal, že k stavbe, ktorá sa realizuje v rámci strategického parku, v ktorom sa nachádza investícia „Automotive Nitra Project“, neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon EIA“), a preto je celý proces vydávania stavebných povolení nezákonný. Sťažovateľ poukázal, že obdobný strategický park na Slovensku - Strategický park Haniska sa bude posudzovať (povinné hodnotenie) v zmysle zákona EIA.

19. Sťažovateľ tiež namietal aj porušenie § 140c ods. 6 stavebného zákona, a to postupom stavebného úradu, ktorý v prípade ak sťažovateľ namietal, že strategický park nebol a mal byť posudzovaný podľa zákona EIA, nepostupoval v zmysle citovanej právnej úpravy. Sťažovateľ poukázal aj na nerešpektovanie § 9 Vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona. Tvrdil, že ak stavebník žiada o stavebné povolenie postupne na jednotlivé stavby súboru, projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu celého súboru stavieb, vrátane zariadenia staveniska. Takýto dokument však predložený nebol. Táto skutočnosť teda sama o sebe činí aj napadnuté rozhodnutie v kolaudačnom konaní vadným a nezákonným.

20. Sťažovateľ namietal neexistenciu právneho titulu stavebníka k parcele č. XXXX v k. ú. Z. v zmysle § 58 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 1 stavebného zákona, ktorej je sťažovateľ výlučným vlastníkom a poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 8Sžp/6/2011 z 19.01.2022, ktorý sa zaoberal obdobným problémom.

21. Sťažovateľ tiež namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s jeho námietkou vo vzťahu k namietanému porušeniu § 33 ods. 2 Správneho poriadku. V súvislosti s právom účastníka správneho konania na oboznámenie sa s podkladmi rozhodnutia poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Szd 7/2009 z 23.03.2010. Tvrdil, že zo strany špeciálneho stavebného úradu došlo k porušeniu § 33 ods. 2 Správneho poriadku, pričom takéto porušenie je dôvodom na zmenu/zrušenie rozhodnutia v odvolacom konaní, čo však žalovaný neučinil a tým zasadil rozhodnutiu podstatnú vadu, pre ktorú mal správny súd napadnuté rozhodnutie zrušiť.

22. Sťažovateľ kasačnému súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov kasačného konania.

23. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že postup krajského súdu bol pri vydávaní napadnutého rozhodnutia zákonný a vecne správny.

24. Z ďalších účastníkov konania sa k podanej kasačnej sťažnosti vyjadril iba ďalší účastník 1/ Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o., a to písomným podaním zo dňa 09.03.2021. Uviedol, že rozhodnutia správnych orgánov ako i krajského súdu považuje za správne a zákonné, vydané v súlade so všeobecne záväznými predpismi, a teda pri ich vydávaní nedošlo k pochybeniam, ktoré by zakladali dôvody na ich zmenu alebo zrušenie. Mal za to, že žalobca iba duplikuje argumenty, ktoré už odzneli v konaní pred krajským súdom, ktorý sa dôvodmi už dôsledne zaoberal. V súvislosti so žalobcovou námietkou ohľadne porušenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku poukázal ďalší účastník 1/ na to, že správny súd má v odôvodnení rozhodnutia iba zhrnúť právne relevantné skutočnosti, ktorými sa odôvodňuje prejednávajúca vec a rozhodné skutkové okolnosti a právne argumenty, aby neobsahoval nadbytočné informácie (s odkazom na citovanú literatúru, komentár k Správnemu súdnemu poriadku C. H. Beck, 2018, str. 716-717).

25. Ďalší účastník 1/ vyslovil názor, že žalobu žalobcu bolo potrebné posudzovať v zmysle ust. § 178 ods. 3 SSP ako žalobu zainteresovanej verejnosti a teda v zmysle ust. § 42 SSP v spojení s § 2 ods. 2 SSP a žalobca sa mal domáhať porušenia verejného záujmu v oblasti životného prostredia, ktoré však v konaní nijako nepreukázal a taktiež nepreukázal zásah do jeho subjektívnych práv. Odmietol tvrdenie žalobcu o potrebe vypracovania územného plánu zóny a hypotézu § 32 ods. 2 stavebného zákona považoval za naplnenú. Z územného plánu obce Lužianky ako i mesta Nitra vyplýva funkčné usporiadanie, a to zastavovacieho plánu predloženého v konaní o vydanie stavebného povolenia a na prvý stavebný objekt areálu vyplýva priestorové usporiadanie strategického parku. V predmetnej veci nenastal prípad, kedy sa v zmysle § 12 ods. 1 stavebného zákona spracúva územný plán zóny pre časť obce. V súvislosti s namietanou absenciou konania o posudzovaní vplyvov podľa zákona EIA poukázal na záväzné stanovisko Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie č. 2018/31857 z 30.07.2018, v zmysle ktorého nezistil žiaden rozpor návrhu na začatie kolaudačného konania s rozhodnutím zo zisťovacieho konania č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015. Žalovaný tak bol viazaný týmto stanoviskom a nebol oprávnený sám posudzovať zákonnosť postupu príslušných orgánov a ani zákonnosť nimi vydávaných rozhodnutí.

26. Vo vzťahu k namietanému nerešpektovaniu § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z. uviedol, že priestorové usporiadanie strategického parku vyplýva zo zastavovacieho plánu, ktorý už bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu (vydané pod č. OU-NR-OVBP2-2015/041342-026 zo dňa 16.12.2015) a vydaním takéhoto stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzný pre priestorové usporiadanie daného územia.

27. Záverom ďalší účastník 1/ poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR ako i Ústavného súdu, zdôrazňujúc princíp proporcionality medzi namietanou nezákonnosťou správneho rozhodnutia a dôsledkami prípadného vyhovenia kasačnej sťažnosti a to najmä na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžp/3/2013 zo dňa 30.01.2014, 4Sž/98-102/02 zo dňa 17.12.2002, 1Sžf/30/2015 zo dňa 01.12.2016, 8Sž29/2011 zo dňa 24.07.2012, 7Asan/3/2018 zo dňa 20.02.2019, 3Asan/3/2016 zo dňa 21.03.2018, 3Asan/12/2018 zo dňa 23.01.2019 ako i 2S/31/20017 zo dňa 25.07.2018, 8Sžh/1/2010, rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 649/2015 zo dňa 16.12.2015 a III.ÚS 502/2015 zo dňa 06.10.2015.

28. Kasačná sťažnosť sťažovateľa tak nie je podľa ďalšieho účastníka 1/ dôvodná, pretože sťažnostné body sťažovateľa nepreukazujú nezákonnosť konania a vydaných rozhodnutí, a teda neexistujú dôvody, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku. Kasačnému súdu navrhol, aby podanú kasačnú sťažnosť postupom podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

29. Najvyšší správny súd SR začal vykonávať svoju činnosť odo dňa 01.08.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu SR na Najvyšší správny súd SR odo dňa 01.08.2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.08.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu SR (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená Najvyššiemu súdu SR a bola jej pridelená sp. zn. 10Sžk/20/2021. Od 01.08.2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd SR. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu 1S Najvyššieho správneho súdu SR, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

30. Senát Najvyššieho správneho súdu SR konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1 SSP, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

31. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu SR. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17.02.2023 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

32. Podľa § 81 ods. 1 stavebného zákona platného v rozhodnom čase v kolaudačnom konaní stavebný úrad najmä skúma, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.

33. Podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

34. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol správnu žaloba sťažovateľa, ktorou sa domáhal súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného, ktorým žalovaný zamietol jeho odvolanie voči prvostupňovému rozhodnutiu, ktorým prvostupňový orgán povolil stavebníkovi spoločnosti Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. uvedenie vodných stavieb do trvalého užívania, a potvrdil prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu.

35. Kasačný súd po vykonaní súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím pri aplikácii zákonnej úpravy uvedených právnych predpisov postupom podľa Správneho súdneho poriadku dospel k zhodnému záveru ako krajský súd. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, s námietkami žalobcu uvedenými v kasačnej sťažnosti a s prihliadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, ktoré spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku krajského súdu, vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku.

36. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia krajského súdu dáva kasačný súd žalobcovi do pozornosti, že predmetom kolaudačného konania je skúmanie zo strany príslušného stavebného úradu najmä toho, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.

37. Pre kolaudačné konanie je typická koncentračná zásada vyjadrená v § 80 ods. 1 a 2 stavebného zákona, pričom špecifikom tejto zásady je to, že účastníci konania môžu uplatniť námietky a stanoviská najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne.

38. Zo skutkových okolností bolo zrejmé, že kolaudované stavby riešia zásobovanie objektov stavby „Automotive Nitra Project“ pitnou a požiarnou vodou, odvod dažďových vôd z jednotlivých objektov do retenčných nádrží so zaústením do verejnej kanalizačnej siete a odvod splaškových a odpadových vôd so zaústením do verejnej siete splaškovej tlakovej kanalizácie. Prvostupňový správny orgán v konaní nezistil rozpor s platnými stavebnými (vodoprávnymi) povoleniami vydanými príslušným úradom. Stavbu posúdil ako vyhovujúcu technickým požiadavkám na výstavbu, pričom skutočným prevedením stavby a jej užívaním nevzhliadol ohrozenie života a zdravia osôb a ani životného prostredia, ani ohrozenie záujmov spoločnosti. Na základe vykonaných skúšok a predložených dokladov založených v spisovom materiáli pod č. OU-NR-OSZP3-2018/026032/F47, a preukázateľného splnenia podmienok určených v stavebnom (vodoprávnom) konaní pre predmetnú vodnú stavbu bolo podľa § 26 vodného zákona v súčinnosti s § 82 stavebného zákona vydané povolenie na uvedenie vodných stavieb do trvalého užívania.

39. Námietka sťažovateľa, týkajúca sa porušenia § 32 ods. 2 stavebného zákona v dôsledku absencie územného rozhodnutia, bola zo strany kasačného súdu vyhodnotená ako nedôvodná z dôvodu, že táto otázka už bola riešená v konaní o vydaní stavebného povolenia. Kasačný súd navyše uvádza,

že právny názor sťažovateľa v danom prípade nemá oporu v zákonom texte. V zmysle § 32 ods. 2 stavebného zákona sa územné rozhodnutie nevyžaduje nielen na umiestnenie strategického parku, ale ani na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii (podľa § 1 ods. 3, 8, 11 a 12 zákona č. 175/1999 Z. z.), ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. Prípravou územia sú podľa § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z. činnosti nevyhnutné na zabezpečenie realizácie strategického parku, vrátane výstavby alebo pokračovania výstavby súvisiacich a doplnkových stavieb a zariadení a iných obdobných prípravných činností.

40. V danom prípade osvedčenie o významnej investícii na umiestnenie strategického parku vyplývalo z osvedčení Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 20801/2015-1000-33509 z 13.7.2015 a č. 20801/2015-1000-35613 z 22.7.2015 vydaných pre stavbu „Vybudovanie strategického parku“ pre spoločnosť MH Invest s.r.o. (navyše bolo vydané aj osvedčenie č. 13489/2016-1000-02437 zo dňa 14.01.2016 pre spoločnosť Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o. pre vybudovanie stavby automobilového projektu v rámci strategického parku). Tieto považuje kasačný súd na účely splnenia prvej podmienky § 32 ods. 2 stavebného zákona za dostatočné, pretože v prejednávanej veci kolaudované stavby sa takisto nachádzajú na území strategického parku, a sú súčasťou prípravy objektov v rámci územia strategického parku, hoci ich aj realizuje ako stavebník spoločnosť Jaguar Land Rover s.r.o. avšak opäť len v rámci územia strategického parku. Kasačný súd je teda v zhode s názorom žalovaného i krajského súdu v tom, že umiestnenie kolaudovaných stavieb spadalo pod rozsah ustanovenia § 32 ods. 2 stavebného zákona, pretože sa priestorovo i z hľadiska účelu ich umiestnenia na ne dopadá výnimka z potreby územného rozhodnutia vyplývajúca z citovaných osvedčení o významnej investícii.

41. Splnená pritom bola aj ďalšia zákonná podmienka § 32 ods. 2 stavebného zákona, pretože umiestnenie výstavby strategického parku nebolo v rozpore s platnou územnoplánovacou dokumentáciou mesta Nitra, keďže vyplývalo z územného plánu mesta (bez potreby vypracovania územného plánu zóny pre priestorovo funkčný celok Dražovce), ktorý bol schválený Všeobecne záväzným nariadením mesta Nitra č. 3/2003 v znení dodatkov č. 1 až 5. Samotná skutočnosť, že v územnom pláne sú príslušné lokality označené s funkčným využitím „priemyselný park sever“ a nie „strategický park“ je bez právneho významu, keďže územný plán bol v danom rozsahu prijatý skôr, než bol termín „strategický park“ normatívne zavedený (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžk/19/2021 z 29.9.2022).

42. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na rovnaké právne posúdenie predmetnej otázky aj v iných svojich rozhodnutiach vrátane rozsudku sp. zn. 1Sžk/48/2020 z 16.2.2022 (bod 50 odôvodnenia), ktorý prešiel aj testom ústavnosti v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 416/2022-21 z 17.8.2022. Totožný právny záver kasačného súdu i keď k iným stavbám je ďalej obsiahnutý aj v rozsudku sp. zn. 10Sžk/40/2020 z 23.2.2022 (bod 49 odôvodnenia) a rozsudku sp. zn. 8Sžk/42/2020 z 24.11.2021 (bod 34 odôvodnenia).

43. Najvyšší správny súd sa tiež zaoberal kasačnou námietkou žalobcu, spočívajúcou v tvrdení, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie v zmysle zákona EIA. Túto však nemohol pokladať za dôvodnú. Kasačnému súdu sú z vlastnej činnosti známe viaceré jeho rozhodnutia vydané v obdobných veciach, v ktorých sťažovateľ uplatňoval totožný sťažnostný bod, pričom zo strany kasačného súdu bol konštatovaný rovnaký právny záver. Napr. v rozsudku sp. zn. 1Sžk/48/2020 z 16.2.2022 podľa ktorého „46. K námietke sťažovateľa, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z., najvyšší správny súd dodáva, že námietky sťažovateľa nesmerovali priamo proti rozhodnutiu žalovaného o stavebnom povolení, ale sa týkali iných rozhodnutí orgánov verejnej správy. 47. Ohľadom uvedeného dáva kasačný súd do pozornosti, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom konštatuje, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov predmetného strategického parku na životné prostredie.“

44. Aj v rozsudku sp. zn. 10Sžk/40/2020 z 23.2.2022 týkajúcom sa tiež vodných stavieb kasačný súd uviedol, že „50. Najvyšší správny súd sa tiež zaoberal kasačnou námietkou žalobcu, spočívajúcou v tvrdení, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z. Túto však nemohol pokladať za dôvodnú. Ohľadom uvedeného dáva do pozornosti, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom rozhodne, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov strategického parku Nitra na životné prostredie, ale vychádzajúc zo zásady podľa § 54 stavebného zákona, teda že každá stavba pred začatím jej realizácie musí byť predmetom posúdenia orgánom štátnej správy, či žiadateľ (stavebník) a predložená dokumentácia spĺňajú podmienky ustanovené právom na vydanie stavebného povolenia, je predmetom konania v prejednávanej veci preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o povolení na výstavbu a realizáciu preložiek verejných vodovodov a verejných kanalizácií, a to v rozsahu vodných stavieb špecifikovaných v rozhodnutí.“ Obdobný záver kasačného súdu vyplýva aj z jeho rozsudku sp. zn. 1Sžk/38/2020 z 24.9.2021 (bod 53 odôvodnenia).

45. Kasačný súd uvádza, že vyššie uvedené závery sa vzťahujú aj na prejednanú vec, kedy sa námietky sťažovateľa rovnako netýkali zákonnosti rozhodnutia žalovaného a ani prvostupňového rozhodnutia, ktorými sa predmetné vodné stavby povolili do trvalého užívania, a preto jeho námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Námietky, ktoré sa týkajú územného konania, stavebného konania či konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie nemajú v kolaudačnom konaní, s prihliadnutím na predmet kolaudačného konania, právnu relevanciu. Jedná sa o samostatné druhy konaní, ukončené vydaním administratívneho rozhodnutia, ktoré je spôsobilé samostatného súdneho prieskumu, a preto je prieskum skôr vydaných rozhodnutí, ktoré sú pre správny orgán záväzné, vylúčený s poukazom na § 27 SSP.

46. K bodu kasačnej sťažnosti, v ktorom sťažovateľ namieta rozpor v otázke vlastníckeho práva z dôvodu existencie jeho vlastníckeho práva k parcele č. 3064 v k. ú. obce Lužianky a neexistenciou právneho titulu stavebníka k pozemku, kasačný súd iba poukazuje na záver krajského súdu ako aj žalovaného, a to, že stavebný objekt SO 753.1 - dažďová zaolejšovaná kanalizácia na parcele č. 3064 neboli predmetom kolaudačného konania týchto vodných stavieb.

47. K namietanému porušeniu § 33 ods. 2 Správneho poriadku, s ktorým sa krajský súd nevysporiadal, kasačný súd uvádza, že túto námietku považuje za neopodstatnenú. Z administratívneho spisu má kasačný súd za preukázané, že prvostupňový správny orgán oznámil začatie kolaudačného konania listom č. OU-NR-OSZP3-2018/026032-02/F47 zo dňa 05.06.2018 spolu s miestnym zisťovaním, ktoré sa uskutočnilo dňa 12.07.2018, pričom z obsahu tohto oznámenia bolo zrejmé, že účastníci boli o povinnosti predkladať námietky a pripomienky najneskôr na tomto pojednávaní poučení s tým, že do podkladov rozhodnutia bolo možné nahliadať pred uskutočnením ústneho konania. Sťažovateľovi bolo toto oznámenie preukázateľne doručené dňa 26.06.2018. Sťažovateľ sa ústneho pojednania spojeného s miestnym zisťovaním zúčastnil, z protokolu č. 2018/026032 o ústnom konaní spojenom s miestnym zisťovaním o kolaudácii stavby vyplýva, že sťažovateľ bol prítomný na ústnom konaní, z ktorého odišiel o 10:20 hod a ohliadky sa už nezúčastnil. Sťažovateľ tiež v stanovenej lehote predložil písomné pripomienky s ktorými sa prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí v časti Rozhodnutie o námietkach účastníkov konania vysporiadal. Na základe uvedeného kasačný súd vyhodnotil aj túto námietku sťažovateľa o porušení ust. § 33 ods. 2 Správneho poriadku zo strany správneho orgánu ako neopodstatnenú.

48. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd zhodne ako správny súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu bolo vydané v súlade so zákonom, a preto krajský súd nepochybil, keď napadnutým rozsudkom žalobu zamietol podľa § 190 SSP. Vychádzajúc zo skutkových okolností preskúmvanej veci, s poukazom na právne závery uvedené vyššie, Najvyšší správny súd SR námietky žalobcu uvedené v kasačnej sťažnosti proti rozsudku krajského súdu, spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 440 ods.1 písm. g) SSP, považoval za nedôvodné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia správneho súdu a jeho súladnosť so zákonom. Z uvedených dôvodov kasačný súd nemohol vyhovieť kasačnej sťažnosti

žalobcu, a preto podľa § 461 SSP jeho kasačnú sťažnosť podanú proti napadnutému rozsudku krajského súdu zamietol.

49. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali. Ďalším účastníkom konania kasačný súd neuložil žiadnu povinnosť, preto im rovnako náhradu trov kasačného konania nepriznal.

50. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e** je prípustný.